नरोत्तम !" । पुस्तर छवाच "पूर्वीत्तरे स दिग्भागे बि-खेत् वास्तुमनोइरे। भद्रकाशीं ऋपग्टइं चित्रवस्त्री-रचक्क तम्। भद्रकाचीं पटे कत्वा तत्र बच्च जयेदु दिज!ै। भद्रच्छण्यवतं भविष्यपुः "ऋणु राजस्विष्ठितो भद्राणां विसारं परस् । कर्यात्रक्री न कथितं यन्त्रया कस्यचित् पुरा । शुक्का मार्गिशस्त्रादी चतस्त्रिचयो वराः। हितीया च हतीया च चतुर्थी पद्मी तथा। एकभन्नाः शनिक हेत् प्रतिपदि कितेन्द्रियः। प्रभाते त दिती-यायां काला यत् करणीयकस् । प्रइरे वै कमधिके गते भानं समाचरेत्। स्टहोमयं तु संस्ट्डा मन्त्रेरेभिविष-चायाः । 'श्लाला चैव ततो नाम दितीयादी पर्दार्वे । नमः क्षणाच्यातानन पूर्णाकेशीत च क्रमात्। चत्राद्ने दिनीयादिरेश्कश्यचेयेट् ज्ञती । ध्रथमेऽ इ स्टा पूजा पादवी दक्रपाणिनः । नाभिप्का दितीवेऽ क्रि कर्त्तव्या विधिवस्रोः । प्रदिषस्तिवेशिक् पूर्वा वस्ति विश्वसेत् । चतुर्चे शिक्त जगदातुः पूजां किरिष विनासेत्" दत्यादि । भद्रावतीयाव्रतं पद्मपु॰ "कार्त्तिकादि वतीयायां प्राध्य गी-मूल्यावकम्। नक्त चारेट इसेक तदन्ते गीपदी भवत्। गौरी को के वसेत् कल्पं ततो राजा भवेदिए। यतद् भट्राव्रतं नाम पर्वकत्वाचकारकम्"।

भद्रा चप्तमी वृतं भविष्ण पुष्ण वृत्तं चप्तमां ने चार्तः वृत्तः वृतः वृत्तः वृत

भवानीतृतीयात्रतं इञ्चापुः ''बावेषनञ्च यः क्रव्यांत् तृतीयायां यिवाक्ये । समान्ते धेत्तदो याति भवानीत्रतमित्रत्ता । भवानीत्रतं किञ्चपः ''धौर्षमास्थाममावस्थां वर्षमेकमतिन्द्रता । स्थापरता नारी नरो वा दिक्रसम्माः ! । वर्षान्ते वर्षगन्त्रास्यां प्रतिमाञ्च निवेदयेत् । सा भवान्यास्तु सा-युन्यं साह्य्यं वाष द्वता । सभते नात्र सन्देष्टः मत्यं सत्यं सनी बराः !" भाद्रपदवर्तं महाभारते 'शिष्ठपादन्तु यो माधमेकाहारो भवेत्ररः । धनाट्यस्कीतमत्वसैत्रर्यः प्रतिपद्यते । राज-स्रयस्य यज्ञस्य फलं दशगुषं सभेत्"।

भावति प्रदापः "धप्तस्यां नक्तगुक् दद्यात्षमान्ते गां स-काञ्चनाम्। स्त्रवेकोकमयाप्रीति भातत्रतिमदं स्टतम्"। भास्करत्रतं काविकापुः "हातोषवासः षष्ट्रान्तु सस्यस्यां यस्तु भानवः। करोति विधितः चाद्वं भास्करः प्रोयतामिति।

सर्वरोगविनिर्मक्तः खर्गनोकमवात्र्यात्"। भीमहादशीवतं पद्मपु॰ "वद्यष्टन्यां चतुर्वेग्रां हादशीलय भारत !। अन्ये व्यक्ति दिन चें भ न यक्त स्वस्रोधि द्वस्। ततः पुरवासिमां भैसी सर्वेषावम्याश्वनीम् । उद्योष्ट्र विधिनानेन मच्छ विच्छोः परं ग्रह्म। साधसासञ्च द्यभी यदा शुक्का मवेत्तदा। धतेनाभ्यञ्चनं कला तिले: स्नानं समाचरेत्। तथैव विव्यामस्यच्यं नमो नारायचेति व राखादि। "ऋषु राजन् ! प्रवच्छानि अतानासत्तमं अतम् । यासपोष्ट्रा न द्वःखानां भाजनं भजते जनः। माचमासे सिते पचे दादशी पावनी स्ता। तस्यां जवाद्वसन च्योध्य द्वस्थाम् भवेत्"। ''भी माच्या दाद्यी चेति कतकत्या नगावतः। एका पुबस्यस्तिना कथिता कुर्नन्दन !। यसना कथितां यद्वात् कुळाहा भक्तिभावतः। सर्वेपापविनिर्शेक्तो विचा बोबे अशीवते। दरिष्ट्रेचापि वा पार्थ ! विच-याठ्य विवर्णयेत्। विष्युभक्तीन वर्णस्या संसारभय-भीक्षा। भीमेन या किल पुरा यसपोधितत्वाद्राव्ही गवत्स्वरस्योतजवारिधारा। तां दादशीं बिद्य-वेदास्यां करेदु यः सम्यक् वनाकरित याति स विष्णु-कोकम्"।

भी भन्नतं पद्मप्रः 'भाषी घवाषी वो दद्या बेतः विमाव भी-भनास्। सर्वे करण्दं वाति भी भन्नतिमदं स्थेतस् ।

भी आपञ्चन तर्त नार दपु० 'मनक्यानि न हापुर्या वर्त वर-नतां वर !। भी भी पैत द्यतः प्राप्तं वर्त पद्य दिनात्मक मृ। सकायाहा सुदेवस्य तेनोक्तं भी भाषञ्चक मृ। प्रतस्यास्य सुष्यान्त्रकुं कः यक्तः के यनादते। व्रतस्य तन्त्रक्ता हापुर्याः महापातक नायन म्। कतो नरैः प्रयक्षेत्र कर्र्यं भी भूव पञ्चक मृ। कार्त्तिक स्थापने पत्ते स्वात्म कर्या क्रताः। एका दस्यान्तः स्टक्षीयाद् व्रतं पञ्च दिनात्मक मृ। प्रातः स्वात्मा विधानेन कथ्याक्षेत्र च तथा व्रती। नद्यां निर्भर-गर्ने ना कमा स्वस्त्व गोक्य मृ। यन्त्री हित्तिः क्ष्यक